Conferința de Pace de la Paris (1919–1920)

Conferința de Pace de la Paris a reprezentat una dintre cele mai importante reuniuni diplomatice ale secolului al XX-lea. Organizată după încheierea Primului Război Mondial, aceasta a avut ca scop stabilirea noii ordini europene și semnarea tratatelor de pace cu statele învinse. Lucrările au început oficial în ianuarie 1919 și au continuat, sub diverse forme, până în 1920. În cadrul conferinței au fost discutate noile frontiere ale Europei, apariția unor state noi și recunoașterea unirilor teritoriale, inclusiv unirea Transilvaniei cu România.

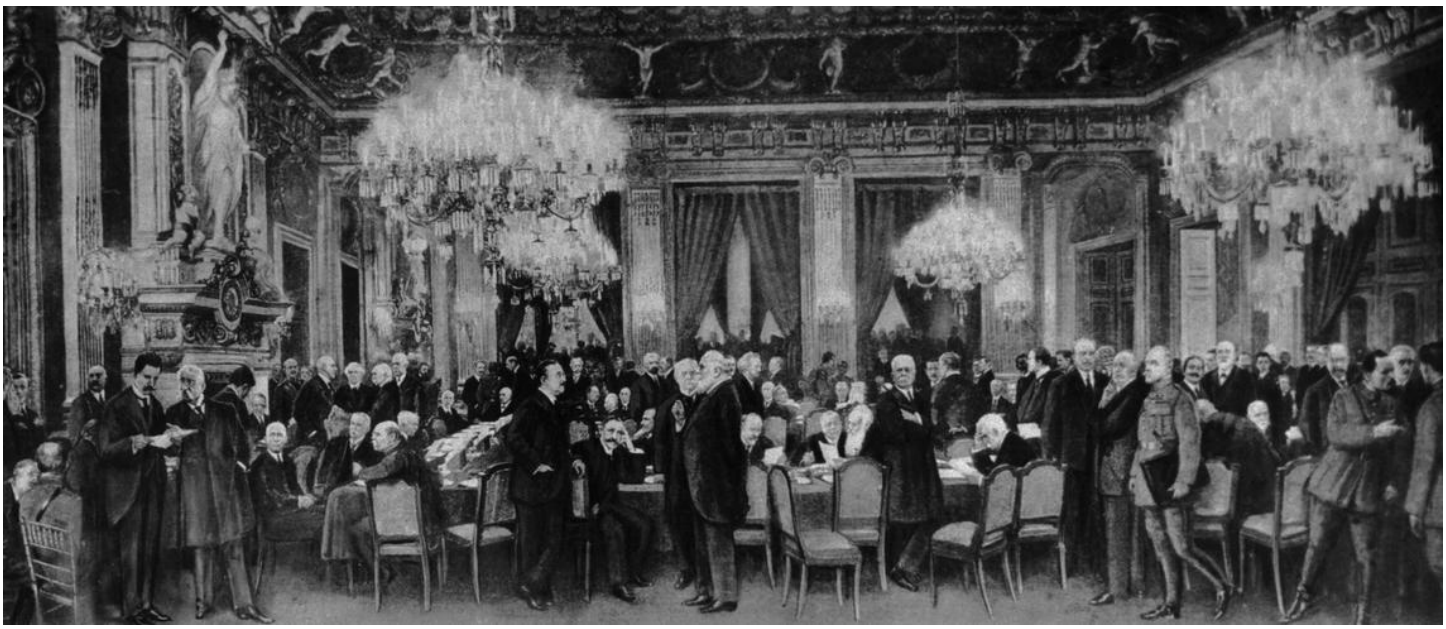

România se afla într-o poziție delicată. Deși luptase de partea Antantei, marile puteri occidentale urmăreau propriile interese și nu erau dispuse să accepte automat toate revendicările teritoriale românești. În acest context, prezența Reginei Maria la Paris a avut o importanță diplomatică majoră. Ea nu participa în calitate de negociator oficial, ci fusese trimisă datorită influenței sale personale extraordinare asupra opiniei publice și a liderilor occidentali.

Regina Maria a sosit la Paris în primăvara anului 1919 și s-a cazat la celebrul hotel Ritz Paris. Alegerea nu a fost întâmplătoare. Ritz devenise un adevărat centru al elitei diplomatice și aristocratice europene, locul unde se întâlneau politicieni, diplomați, ziariști și reprezentanți ai marilor puteri. Deși negocierile oficiale aveau loc în palate și sedii guvernamentale, inclusiv la Palatul Versailles, hotelurile de lux erau spații importante ale diplomației informale, unde multe discuții decisive se purtau în cadrul recepțiilor și întâlnirilor private.

Pentru Regina Maria, imaginea publică avea o importanță esențială. Eleganța, carisma și prestigiul său produceau un efect imediat asupra societății pariziene și asupra presei occidentale. În timpul ședерii sale, ea s-a întâlnit cu personalități importante ale diplomației europene, printre care Georges Clemenceau și alți lideri ai statelor aliate. Presa franceză și britanică o prezenta drept o regină curajoasă și eroică, mai ales datorită activității sale din timpul războiului, când se implicase direct în îngrijirea răniților și în organizarea spitalelor de campanie.

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Prin farmecul și abilitatea sa diplomatică, Regina Maria a reușit să atragă simpatie pentru cauza României într-un mod pe care diplomația oficială îl obținea mai greu. Vizita sa la Paris nu a fost una protocolară sau turistică, ci o acțiune diplomatică atent construită, menită să influențeze opinia publică și cercurile politice occidentale.

După perioada petrecută la Paris, Regina Maria a mers și la Londra, unde a fost primită cu mare interes datorită legăturilor sale cu familia regală britanică, fiind nepoata Reginei Victoria. În Marea Britanie, imaginea sa era deja foarte puternică, iar această vizită a contribuit suplimentar la consolidarea sprijinului pentru România.

În cadrul conferinței, Regina Maria a avut contacte și cu președintele american Woodrow Wilson, una dintre figurile centrale ale negocierilor. Wilson promovase celebrul program al „Celor 14 puncte”, bazat pe principiul autodeterminării popoarelor. Pentru România, această idee era extrem de importantă, deoarece putea justifica internațional unirea Transilvaniei, Basarabiei și Bucovinei cu Regatul României. Totuși, administrația americană privea cu prudență revendicările teritoriale din Europa de Est, iar sprijinul pentru România nu era garantat. Relația dintre Regina Maria și Wilson nu a fost una apropiată, iar întâlnirile lor au avut loc în cadrul recepțiilor și reuniunilor diplomatice organizate în jurul conferinței, nu în negocieri directe decisive. Influența Reginei Maria s-a manifestat mai ales indirect, prin crearea unei imagini favorabile României în ochii diplomaților și ai opiniei publice occidentale. Prezența sa impresiona puternic cercurile diplomatice, deoarece îmbina eleganța aristocratică britanică cu imaginea unei regine implicate activ în suferințele și eforturile de război ale țării sale. Această combinație a contribuit la creșterea prestigiului României în capitalele occidentale.

În momentul plecării Reginei Maria din Paris, situația României devenise considerabil mai favorabilă decât la începutul conferinței. Deși nu toate tratatele erau încă semnate, marile direcții politice erau deja stabilite.

Exista o acceptare tot mai clară a ideii că Transilvania trebuia recunoscută ca parte a României, în contextul destrămării Imperiului Austro-Ungar și al majorității românești din provincie.

Neuvième année. — N° 285. Le Numéro : 40 centimes. Dimanche 11 Mai 1919.

LE MIROIR

PUBLICATION HEBDOMADAIRE, 18, Rue d'Enghien, PARIS

LE MIROIR paie n'importe quel prix les documents photographiques d'un intérêt particulier

LA REINE MARIE ET LA PRINCESSE ILEANA SUR LE DANUBE PENDANT LEUR RETOUR

L'un de nos collaborateurs a pu accompagner la reine Marie jusqu'à Bucarest. On trouvera plus loin d'autres photos de ce voyage. On voit ici, avec la reine, la princesse Ileana tenant un panier de fruits confits le jour de Pâques.

FP 3368

Source gallica.bnf.fr / BDIC (Bibliothèque de documentation internationale contemporaine)

Și în privința Bucovinei și Basarabiei exista o orientare favorabilă României, deși situația Basarabiei rămânea mai complicată din cauza revoluției bolșevice și a opoziției noului regim sovietic față de pierderea teritoriului.

Pentru București, cel mai important câștig a fost faptul că Franța devenise tot mai favorabilă poziției românești, iar opinia publică occidentală privea România cu mai mult respect și simpatie. Recunoașterea juridică a frontierelor a venit ulterior prin mai multe tratate internaționale, dintre care cel mai important pentru Transilvania a fost Tratatul de la Trianon, prin care Ungaria a acceptat noile frontiere. Astfel, atunci când Regina Maria a părăsit Parisul, România era deja mult mai aproape de recunoașterea internațională a României Mari decât fusese la începutul negocierilor. Rolul său în schimbarea atmosferei diplomatice și în promovarea imaginii României a fost considerat, încă din epocă, unul esențial.

Notă: Imaginile provin din domenii publice gratuite, precum și din resursele: „Muzeului Național al Unirii Alba-Iulia”, „Arhivelor Naționale ale României”, precum și ale „Muzeului Vrancei”, cu acordul acestora.